

afsættes på de enkelte kirkekassers budgetter. Dette behov har til en vis grad kunnet tilgodeses i medfør af reglen i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m. § 7, stk. 6. Efter denne bestemmelse har det været muligt at anvende eventuelle overskydende ligningsbeløb på kommunens konto for kirkelige afgifter til at forhøje ligningsbeløbet til en eller flere af de kirkelige kasser. Provstiudvalget har imidlertid ikke haft nogen indflydelse på tilstedeværelsen af sådanne overskydende ligningsmidler, idet fastsættelsen af den kirkelige ligningsprocent er kommunalbestyrelsens kompetence. Dertil kommer, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at et overskydende ligningsbeløb skal overføres til næste års ligning med henblik på at holde den kirkelige ligningsprocent nede. Efter lovforslaget bliver en sådan overførsel obligatorisk, jfr. forslagens § 19, stk. 1, således at provstiudvalget kun kan anvide de beløb, der efter forslagens § 7, stk. 1, 2. pkt., er medtaget i det godkendte ligningsbeløb, til dækning af uforudsete udgifter.

Det understreges, at forslaget ikke tilsigter nogen ændring i menighedsrådenes budgetkompetence eller i reglerne for deres udarbejdelse af budgetter.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 14, stk. 2, i lov om kirkers bestyrelse og opretholder altså den såkaldte »20%-regel«, hvorefter kommunalbestyrelsen kan modsætte sig for store stigninger i ligningsbeløbet til kommunens kirkekasser. Betimegheden af at opretholde reglerne om kommunal indflydelse på størrelsen af de kirkelige budgetter har ofte været til debat, således også i forbindelse med et i 1980/81 fremsat privat forslag til ændring af lov om kirkers bestyrelse, jfr. folketingstidende 1980-81, sp. 3573, samt tillæg A, sp. 1373. Folketingets Kirkeudvalg afsluttede behandlingen af dette lovforslag med en beretning af 4. juni 1981, hvori udvalget gav udtryk for, at man ville afvente resultatet af arbejdet i kirkeministeriets udvalg vedrørende folkekirkens økonomi, jfr. folketingstidende 1980-81, tillæg B, sp. 1409.

Dette sidstnævnte udvalg afsluttede sit arbejde med afgivelsen af betænkning nr. 952/1982. I betænkningen redegøres – side 30–32 – for udvalgets overvejelser angående kommunernes indsigelsesret over for stigninger i den kirkelige ligningsprocent, og udvalget konkluderer, at den hidtil gældende bestemmelse herom bør opretholdes. Udvalget begrundede dette med, at samarbejdet mellem kommunerne og de kirkelige ligningsmyndigheder hovedsageligt forløber uden problemer, og at kommunerne kun i få tilfælde gør brug af indsigelsesretten. Denne argumentation skønnes så vægtig, at

forslag om ophævelse af 20 pct.-reglen ikke fremsættes. Dog foreslås det, at der ved beregningen i henhold til § 6, stk. 2, bortses fra de i § 6, stk. 1, nævnte udgifter. Udvalget har samtidig givet udtryk for ønsket om en afklaring af reglerne om anvendelse af overskydende ligningsmidler. Lovforslagets § 6 er således i overensstemmelse med økonomiudvalgets indstilling.

Til § 7

Bestemmelsen er ny. Det skønnes hensigtsmæssigt at fastsætte en sidste frist for godkendelse af kirke- og præstegårdskassernes budgetter.

Til § 8

Bestemmelsen svarer til hidtil gældende ret.

Til § 9

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 svarer til de nu gældende bestemmelser om regnskabsaflæggelse for de kirkelige kasser, jfr. § 10, stk. 2, i lov om kirkers betyrelse m.m. og § 17, stk. 3, i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m. Dog foreslås tilføjet en ny bestemmelse i stk. 1, 2. pkt., om fastsættelse af nærmere regler om revision og godkendelse af regnskaberne. Det har herved bl.a. været taget i betragtning, at man ikke ønsker at foregribe resultatet af et igangværende udvalgsarbejde om regnskabs- og revisionsspørgsmål.

I stk. 3 er det samtidig skønnet hensigtsmæssigt, at fastsætte en sidste frist for, hvornår revisionen af regnskaberne skal være afsluttet bortset fra tilfælde, hvor særlige forhold foreligger.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til § 19, stk. 1, i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m.

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 er ny, for så vidt som der ikke i hidtidig lovgivning har været en særlig regel om, hvilke udgifter der kan udredes af fællesfonden. Den foreslåede afgrænsning til den del af folkekirkens udgifter, som ikke udredes af kirkekassen eller af statskassen, vil formentlig ikke fremkalde fortolkningstvivl. Stk. 2 opretholder den særlige regel om kirkeministerens adgang til at etablere en reservefond af en del af fællesfondens indtægter, medens stk. 3 opretholder ministerens adgang til at anvende et begrænset beløb til kirkelige formål. Den hidtidige bestemmelse om mini-